Amigoe

Oecumenisch militair tehuis zondag open

Eerste en enige in soort in koninkrijk op Aruba

SAVANETA. — Zondagmiddag zal de echtgenote van de gezaghebber, mevrouw Vera E. Henriquez-Croes, in het nieuwe militaire tehuis Prins Willem-Alexander te Savaneta een plaquette onthullen. Hiermee wordt dan het eerste oecumenische militaire tehuis in het koninkrijk een feit. Een initiatief, dat zes jaar geleden door de toenmalige commandant van de marinierskazerne Savaneta, majoor G. C. J. Ballieux, werd genomen, wordt werkelijkheid. Dat het zo lang heeft geduurd is zeker niet te wijten aan de katholieken en protestanten op Aruba, die .de noodzaak inzagen om samen dit huis te bouwen. Het duurde bijzonder lang voordat de Nederlandse goedkeuring afkwam, waardoor intussen de bouwkosten weer gestegen waren en de stichting hierdoor, na investering van bijna twee ton Antilliaans, nog met een tekort van een kwart ton Nederlandse gulden zit te kijken. Daarom werd ook verzocht zondag bij de opening geen bloemen te zenden, maar wel een geldelijke bijdrage.

Er is de afgelopen jaren reeds veel gepraat en geschreven over de militaire tehuizen op Aruba. Op 4 oktober 1962 hield mapoor G. C. J. Ballieux een bespreking met de besturen van het katholiek tehuis in San Nicolas en het christelijk militair tehuis te Savaneta. Beide hebben in de loop der jaren veel goed werk verricht voor de militairen, doch de tehuizen voldeden niet meer aan de eisen, die de moderne voortschrijdende tijd nu eenmaal stelt..

Het tehuis van San Nicolas, oorspronkelijk gebouwd door wijlen dr Dussenbroek, nu 27 jaar geleden, als barrière tegen de rosse buurten van San Nicolas, werd integendeel een springplank. Het huis in Savaneta veertien jaar geleden opgericht, bleek veel te klein om de vele militairen op te vangen. Het blijft nu dienst doen als bijgebouw van het nieuwe tehuis.

Om de plannen voor een goed militair tehuis te realiseren, werd in 1962 een commissie gevormd, waarin naast majoor Ballieux, ook de voorzitter van het KMT L. C. M. Kerstens en die van het CMT R. Th. Pahud de Mortanges zitting hadden. In de loop der jaren veranderde weliswaar wegens vertrek van personen de samenstelling, doch het streven bleef bestaan.

In Nederland waar men eerst wat aarzelend tegenover deze oecumenische samenwerking stond, zag men al spoedig het goed hiervan in. Het Arubaanse voorbeeld werd gevolgd en in 1966 werd de stichting militaire tehuizen overzee te Utrecht opgericht, waarin katholieken en protestanten op voet van pariteit zitting hebben. Zij zal de belangen van de oecumenische militaire tehuizen overzee (vanuit Nederland gezien) behartigen. Op Aruba heeft men thans het eerste en enige tehuis van dit soort.

● *SUBSIDIE*

De stichting voerde ook de besprekingen met het ministerie van defensie over een bouwsubsidie, waarvoor eindelijk op 3 juli 1967 staatssecretaris A. van Es definitief en formeel een kwart miljoen Nederlandse gulden beschikbaar stelde. Eindelijk kon worden begonnen. De aanbesteding vond plaats eind juli 1967, waarbij Bohama met 198.000 Antilliaanse gulden de laagste inschrijfster was. Met enkele bezuinigingen kon het werk met bijkomende kosten voor 188.000 gulden worden uitbesteed. Beschikt wordt over een bouwfonds van 175.500 gulden, zodat nog 12.500 tekort komt. Men heeft goede hoop dit bij elkaar te krijgen. Men hoopt dat de Arubaanse gemeenschap, die steeds grote belangstelling had voor de ontspanning van de mariniers, dit zondag zal tonen door in plaats van bloemen geld te sturen. De marinier neemt in de Arubaanse gemeenschap een vaste plaats in en is ook bereid zich die plaats waardig te tonen, hetgeen verleden jaar nog eens werd benadrukt toen een grote fair ten bate van het geestelijk gehandicapte kind werd gehouden en ruim 35.000 gulden aan de stichting werd overgedragen.

● *BEZUINIGING*

Door de bezuinigingen werd het ontwerp van het tehuis zelf niet aangetast, maar het aanzien ervan wel geschaad. Er is bijvoorbeeld geen geld om de zandgrond rond het gebouw van een asfalt- of olielaag te voorzien. Gehoopt wordt dat het bestuurscollege zondag bij het aanschouwen van deze zandwoestijn eens over het financiële hart zal strijken en de helpende hand bieden.

De stichting militair tehuis prins Willem-Alexander, die met toestemming van het prinselijk jaar de naam van de prins voert, wiens portret ook in de hal van het tehuis komt te hangen, begon begin januari haar werkzaamheden en nam het CMT over, nadat het KMT werd gesloten.

Op 1 maart 1968 traden de heer en mevrouw Broekhuis-Veldboer in dienst als beheerders. We konden dezer dagen reeds ervaren, dat het tehuis in hen een goed beheerdersteam heeft gevonden.

De waarnemend voorzitter van de stichting, mr H. J. Schrage, en secretaris M. L. Kleisen, vertelden aan de pers, dat allerwegen medewerking werd ondervonden. Deze week begint de grote schoonmaak van het nieuwe gebouw, waaraan de mariniers zullen meehelpen. Daar er geen geld was voor een nieuw meubilair, werd de huidige inventaris opgeknapt, waaraan de mariniers vele uren hebben besteed

● *PROGRAMMA*

Het programma voor de opening zal bestaan uit een openingswoord door de voorzitter van de stichting, ir F. D. Looman, die vrijdag van verlof terugkeer. Na een korte vlaggenparade waarbij de koninkrijks- en Antilliaanse vlag worden gehesen, zal mevrouw Vera Henriquez de plaquette onthullen. Vlootpredikant dominee J. A. Visser houdt een korte schriftlezing, terwijl vlootaalmoezenier S. Even een kort gebed uitspreekt. Hierna wordt nog het woord gevoerd door de heer W. G. P. Essers, voorzitter van de stichting in Nederland, alsmede de commandant van de kazerne luitenant-kolonel A. J. M. Middelhoff. Het tria Huesteca van Etty Toppenberg verleent belangeloze medewerking.

In de avonduren volgt een grote feestavond voor de mariniers met muziek en dans, waaraan medewerking verlenen: YMCA brassband, Mariachis Nielka Franka, Rhoda Frigerio, The Strangers, Savaneta Combo en vele anderen.

Voorzitter Schrage besloot de persconferentie met de opmerking, dat de opening van dit tehuis een feestdag is voor Aruba in het algemeen, doch voor de mariniers in het bijzonder. De opening door mevrouw Vera Henriquez-Croes benadrukt dit nog eens. Het bestuur van de stichting zou gaarne zien, dat de genodigden en de zakenmens, die menen hun vreugde over hun opening te moeten onderschrijven met bloemen, dit ditmaal zouden willen doen met een geschenk onder couvert. Om duidelijker te zijn: geen bloemen, maar geld.